

digt, vil gaa med til ogsaa at ofre det fornødne til en midlertidig Omordning af Sporene paa Ryesgade-Stationen. Det kunde maaske have været tilfredsstillende, dersom man allerede havde det staaende paa Lovforslaget, men det staar der nu ikke, og jeg vil ikke insistere paa at sende Lovforslaget til Landstinget af Hensyn dertil. Jeg tror nok, at det skal vise sig i Praksis, at det ingen Vanskeligheder vil medføre.

Jeg kan uden Forbehold og med Glæde anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og jeg glæder mig navnlig over, at det nu forhaabentlig snart vil blive muligt at faa begyndt paa Opførelsen af Aarhus Godsbanestation, hvilket er saa overordentlig nødvendigt af Hensyn til, at Forholdene i Aarhus i de senere Aar har været ret umulige.

J. Andersen: I Modsætning til samtlige tidligere ærede Talere i denne Sag kunde jeg ønske at faa det foreliggende Lovforslag i Udvalg med det for Øje at faa Lovforslaget ændret, dog ikke med saadanne Ændringer, at de paa nogen Maade kunde komme til at virke hemmende paa Lovforslagets endelige Vedtagelse. Der er nemlig Ting i Lovforslaget, som jeg meget gerne vilde have ændret, hvis det kunde lade sig gøre. For øvrigt konstaterer jeg med Glæde, at Regeringens Lovforslag fra i Fjor er forsvundet, og jeg tør tro, at det neppe nogen Sinde kommer frem igen. Ligeledes konstaterer jeg selvfølgelig med Glæde, at Ministeren og Landstingets Flertal har sluttet sig til den af mig i Fjor fremsatte Tanke om at ekspropriere Halls Gade-Kvarteret, saa at der bliver Plads til Udvidelse af Personbanegaarden paa det Sted, hvor den ligger. Der blev i Fjor om den Tanke fremsat nogle meget stærke Ord her i Tinget. Jeg tør haabe, at de, der den Gang saa paa denne Plan som noget fuldkomment idiotisk, nu har faaet andre Tanker om den Ting.

Personlig kunde jeg altsaa være tilfreds med den i Landstinget vedtagne Ordning, for saa vidt som min Idé har slaaet igennem paa dette Omraade. Jeg kunde endelig ogsaa have slaaet mig til Ro dermed, hvis man helt havde taget Konsekvensen af det, man har vedtaget i Modsætning til, hvad der blev foreslaaet af Regeringen, men man har ikke taget Konsekvenserne, som jeg synes, de burde tages. Derfor vil jeg gøre nogle Bemærkninger om dette Forhold. Men lad mig

først i Almindelighed sige, at naar det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Samuelson) forleden Dag stærkt hævdede, at det var Hensynet til Aarhus, der skulde være det dominerende i denne Sag, forekommer det mig at være for meget at forlange, at vi her i Rigsdagen skal tage et overvejende Hensyn til Aarhus By. Det, der her skal afgøres, angaar nemlig ikke alene Aarhus By, men det griber meget vidt og stærkt ind i alle vore Trafikforhold paa hele den jyske Østkyst, og Fejl og Mangler ved Aarhus Banegaardsforhold vil mærkes ud over hele Banegaardsnettet i den østlige Del af Jylland og for Resten ogsaa langt ud i den vestlige Del. Det griber ogsaa ind i Spørgsmaalet om, hvorledes Forbindelsen med det nordlige Jylland over Sjælland og Kalundborg skal være. Det her foreliggende Spørgsmaal er derfor langt større end et Spørgsmaal alene angaaende Aarhus By. Hvis det kun var et Spørgsmaal angaaende Aarhus By, kunde Rigsdagen sige til Aarhus By: Vi vil bevilge saa og saa meget, og saa maa I ordne Forholdene derovre, som det bedst passer Byen. Men jeg kan ikke tænke mig, at Rigsdagen nogen Sinde vilde gaa med til noget saadant, thi Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus er i høj Grad indgribende for Statens Administration af hele vort Trafikvæsen i den paa-gældende Landsdel.

Det forekommer mig, at alle disse Forhold: Ordningen af Forbindelsen med Sjælland, Gennemkørselsforholdene i Aarhus og Randers, Forbindelsen mellem alle de betydende Jernbaneanlæg i Jylland, er af saa stor Rækkevidde, at det havde været klogt, om den højtærede Minister for 2—3 Aar siden, da jeg henstillede det til ham, havde nedsat en Kommission til at undersøge disse Anliggender. Jeg tror, at hvis det var sket den Gang, havde det været lettere at skabe en god Ordning derovre, end det bliver nu. Den Ordning, der nu vil komme, er dog under alle Omstændigheder paa eet Omraade saadan ud i det blaa, at ingen ved, hvorledes den vil virke i Fremtiden. Jeg tænker her paa, at ingen ved noget som helst om, hvorledes Færgeforbindelsen Sjælland—Jylland vil blive, og hvordan Færgelejerne vil komme til at ligge. Følgen deraf er, at ingen ved, om Godsbanegaardsanlægget nu vil komme til at ligge paa det rette Sted eller ej. Det havde været bedre, om vi havde haft alle de herhen hørende Forhold behandlet af en Kommission, thi selv om man ikke vilde følge det Forslag, Kommissionen ind-